

Statskassens Midler, Ret til at forpligte Statskassen med ganske vilkaarlige Beløb. Jeg ser en Fare deri, at Kommunerne faar Lov til at udskrive $\frac{1}{3}$ af de Udgifter, de paatager sig til et eller andet Formaaals Fremme, af Statskassen, man maa hellere begrænse Beløbet til en bestemt Sum, hvis man vil have, at Staten skal deltage i Afholdelsen af Udgifterne. Jeg er i øvrigt principielt imod, at Statskassen tilpligtes at give noget til dette Formaal; det er en Sag, som vedkommende Kommune selv maa bære Omkostningerne ved.

L. Rasmussen: (Ribe Amts 4de Valgkreds). I Anledning af den ærede sidste Talers (Emil Petersen) Udtalelser vil jeg gerne med det samme sige, at dersom han havde vidst, hvilken Kval vi har haft i Udvalget netop om det Spørgsmaal, han her opkaster, eller — i hvert Fald — dersom han selv havde været Medlem af Udvalget, tror jeg ikke, han havde opkastet Spørgsmaalet; dette „kan“ eller „skal“ i § 1 har voldt os megen Ulejlighed, og vi har haft overordentlig vanskeligt ved at komme over det; jeg tror imidlertid, at Ændringsforslagets Affattelse er den rigtige, thi der skal være en Pligt for Kommunalbestyrelserne, men naar vedkommende Kommunalbestyrelse selv har Myndighed til at afgøre, om der overhovedet er Trang til Bespising til Stede, gaar vi ikke dens Ret for nær; jeg tager det i alt Fald med ret god Samvittighed. Sagen er med andre Ord den, at § 1 gaar ud paa, at Skolebespising skal indføres, naar de og de Forhold er til Stede: naar fattige Forældres utilstrækkeligt ernærede Børn lider Nød, og i § 2 kommer Bestemmelsen om, hvem der skal afgøre, om disse Forhold er til Stede; det er meget naturligt alt sammen. Udvalget har altsaa haft sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Vi har ogsaa opstillet en Bestemmelse om, at Lærerne først skulde give Indberetning, naar Kommunalbestyrelsen forlangte det, men der kunde maaske være adskillige Kommunalbestyrelser, som helst slet ikke forlangte Indberetning. I øvrigt skal jeg blot sige, at her som ved saa mange andre Lejligheder er de lærde uenige. Naar Lovforslaget har faaet denne Affattelse, skyldes det nemlig væsentligt en Lærer, som er Medlem af Udvalget;

det var af Hensyn til hans Udtalelser, at vi affattede Bestemmelsen, som vi gjorde.

Emil Petersen: Jeg synes, at hvis Forholdene er saaledes, at en Kommunalbestyrelse ikke vil tage Initiativ til at bespise underernærede Børn, er det vanskeligt at paalægge Lærerne en Pligt til at gøre Indberetning og saaledes lægge et Pres paa Kommunalbestyrelsen, og navnlig er det vanskeligt, saa længe der ikke er foretaget en Ændring af den nuværende § 8 i Lønningssloven.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg vil blot sige et Par Ord om de to Ændringer, hvorved Lovforslagets oprindelige Skikkelse er blevet forandret, og som har været mest omtalte i Dag. Jeg har ved Konferencen med Udvalget kunnet tiltræde begge disse Ændringer. Om den første, som vedrører § 2, skal jeg udtale, at jeg tror, det ærede Medlem for Gudme-Kredsen (Emil Petersen) maaske har en lille Smule Ret. Jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at det var bedre, om der stod saaledes: „Skolens Lærere har Ret og paa Kommunalbestyrelsens Opfordring Pligt til...“, idet det jo nemlig er Kommunalbestyrelsen, der skal afgøre Sagen. Det, man har ment med dette: „Skolens Lærere er pligtige“, er, saa vidt jeg kan se, at forhindre, at Lærerne ved Skolen skulde kunne nægte paa Opfordring af en Kommunalbestyrelse, som havde Lyst til at tage den Sag op, at give de Oplysninger, som de paa Grundlag af deres Kendskab til Børnene maatte være i Besiddelse af. Jeg forstaaer, at dette har været Meningen. Men paa den anden Side maa man dog ogsaa hævde Lærernes Ret til, hvis de mener, at en Kommunalbestyrelse ikke rigtig efterkommer den Pligt til at tage Sagen op, der til Dels ligger i Lovforslagets første Paragraf, da at gøre Kommunalbestyrelsen opmærksom paa, at der findes Børn i Skolen, som kunde trænge til at bispises. Det vilde derfor maaske være heldigt, at Paragraffen blev affattet saaledes, at baade Ret og Pligt i den Henseende kom frem. Men jeg skal overlade til Udvalget at tage under Overvejelse, om noget saadant kan ske.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som er det største og det, der aabenbart vil dele